PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

12.9.2011 B7-0513/2011

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

złożony zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Libii

Ana Gomes, Véronique De Keyser, Pier Antonio Panzeri, Roberto Gualtieri, María Muñiz De Urquiza
w imieniu grupy politycznej S&D

B7-0513/2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Libii

Parlament Europejski,

– uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNSC) nr 1970 (2011) z dnia 26 lutego 2011 r. oraz nr 1973 (2011) z dnia 17 marca 2011 r., zezwalające na wszelkie niezbędne działania służące ochronie ludności cywilnej,

– uwzględniając apele Ligi Arabskiej o interwencję w celu ochrony osób cywilnych w Libii oraz odpowiedź ze strony NATO, wraz z niektórymi krajami arabskimi jak np. Katar, poprzez operację powietrzną „Świt Odysei" rozpoczętą w dniu 19 marca 2011 r. i wciąż trwającą,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 1 marca 2011 r. jednomyślnie zawieszającą członkostwo Libii w Radzie Praw Człowieka ONZ,

– uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr S-15/2, przyjętą w dniu 25 lutego 2011 r.,

– uwzględniając zawieszenie w dniu 22 lutego 2011 r. negocjacji w sprawie umowy ramowej między UE a Libią,

– uwzględniając niedawne konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych oraz oświadczenia w sprawie Libii i Afryki Północnej złożone przez wysoką przedstawiciel Catherine Ashton,

– uwzględniając konferencję paryską, która odbyła się w dniu 1 września 2011 r.,

– uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Libii, a w szczególności rezolucję z dnia 10 marca 2011 r., oraz zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r. wymieniające niezbędne warunki negocjacji umowy ramowej między UE a Libią (2010/2268(INI)),

– uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że dyktatura Kaddafiego upadła w wyniku tzw. „Rewolucji 17 lutego" - spontanicznego i odważnego powstania narodu libijskiego, które trwało 6 miesięcy i obejmowało zbrojne wyzwolenie Libijczyków od Bengazi po Trypolis;

B. mając na uwadze, że prowadzona przez NATO operacja powietrzna „Świt Odysei" będzie kontynuowana tak długo, jak będzie to konieczne w celu ochrony ludności cywilnej w Libii, zgodnie z rezolucjami nr 1970 i 1973 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych;

C. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) wydał w dniu 27 czerwca 2011 r. nakaz aresztowania pułkownika Kaddafiego i dwóch członków jego rodziny za

domniemane zbrodnie przeciw ludzkości popełniane od początku ludowego powstania;

D. mając na uwadze, że w dniu 1 września 2011 r. UE zniosła zamrożenie aktywów 28 podmiotów libijskich, w tym spółek naftowych, w celu zapewnienia środków dla rządu tymczasowego i narodu libijskiego oraz pomocy na rzecz przywrócenia funkcjonowania gospodarki;

E. mając na uwadze, że UE zapewniła wsparcie humanitarne w wysokości ponad 152 mln EUR, a w dniu 22 maja 2011 r. wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel otworzyła biuro UE w Bengazi w celu nawiązania kontaktów z libijską Tymczasową Radą Narodową (NTC) i wspomożenia Libii w przygotowaniu się do następnego etapu przemian demokratycznych;

1. wyraża swą solidarność i wsparcie dla rewolucji pod przewodem narodu libijskiego i wzywa UE do zwiększenia pomocy humanitarnej w celu zaspokojenia nowych potrzeb ludności libijskiej, szczególnie w Trypolisie i w innych najbardziej dotkniętych miastach, w tym dostępu do czystej wody, lekarstw i wyposażenia medycznego dla osób po amputacjach;

2. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do stworzenia pełnoprawnego przedstawicielstwa UE w stolicy Libii tak szybko, jak to możliwe, oraz do wykorzystywania istotnych działań prowadzonych przez biuro UE w Bengazi do dalszego promowania stosunków z Tymczasową Radą Narodową i wspierania nowych władz libijskich w zaspokajaniu najpilniejszych potrzeb ludności libijskiej; wzywa UE do zapewnienia wsparcia, aby w szczególności pomóc Tymczasowej Radzie Narodowej w przygotowaniach do procedur wyborczych i konstytucyjnych, które mają być przeprowadzone w ciągu nadchodzących 18 miesięcy;

3. wzywa państwa członkowskie UE do wystąpienia do Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych o zezwolenie na uwolnienie zamrożonych aktywów libijskich w celu udzielenia pomocy Tymczasowej Radzie Narodowej w ustanowieniu rządów w tym okresie przejściowym i zwraca się do państw członkowskich, aby w szczególności zrealizowały obietnice poczynione na konferencji paryskiej w dniu 1 września 2011 r., podczas której 60 państw obiecało uwolnić 15 mld USD;

4. oznajmia, iż oczekuje, że Tymczasowa Rada Narodowa wywiąże się ze swych obowiązków i spełni podjęte zobowiązania zbudowania tolerancyjnego, zjednoczonego i demokratycznego państwa w Libii, zapewniającego powszechne prawa człowieka wszystkim obywatelom libijskim, a także pracownikom napływowym i cudzoziemcom; podkreśla, że ponieważ nowy projekt konstytucji uznaje szariat za główne źródło prawne, UE oczekuje od nowego demokratycznego państwa libijskiego interpretacji szariatu w sposób w pełni przestrzegający powszechnych praw człowieka, w tym praw kobiet;

5. odnotowuje doniesienia wskazujące na to, iż Kaddafi został otoczony przez powstańców w nieznanym miejscu, i wzywa bojowników Tymczasowej Rady Narodowej do powstrzymania się od wykonania egzekucji na obalonym dyktatorze, jego krewnych lub poplecznikach, a zamiast tego do ich pojmania i postawienia przed wymiarem sprawiedliwości;

6. oczekuje, że jeśli Kaddafi, jego krewni lub poplecznicy zostaną postawieni przed wymiarem sprawiedliwości w Libii za wszystkie zbrodnie popełnione w czasie dyktatury, a nie tylko za zbrodnie, o które oskarżył ich MTK, libijskie sądy i postępowania karne będą w pełni przestrzegały międzynarodowych norm uczciwego procesu, w tym przejrzystości wobec międzynarodowej obserwacji, i wykluczały karę śmierci;

7. wzywa wszystkie kraje, szczególnie sąsiadów Libii, do współpracy z nowymi władzami libijskimi i międzynarodowym wymiarem sprawiedliwości, zwłaszcza z MTK, w celu zapewnienia, że Kaddafi i jego najbliżsi sojusznicy zostaną postawieni przed wymiarem sprawiedliwości; przypomina, że np. Niger i Burkina Faso są stronami MTK i dlatego mają obowiązek współpracować z Trybunałem i przekazać Kaddafiego i jego oskarżonych krewnych MTK, jeśli znajdą się oni na terytorium tych krajów;

8. wzywa Tymczasową Radę Narodową do niezwłocznego zaprowadzenia sprawiedliwości i zainicjowania procesu narodowego pojednania; podkreśla potrzebę pilnego rozmieszczenia obserwatorów praw człowieka z ramienia ONZ, szczególnie na obszarach, na których dominuje ludność lojalna Kaddafiemu, jak np. w Tawerdze, Sebsze, Syrcie, Bani Walid i niektórych miastach w Górach Zachodnich;

9. wzywa wszystkie siły Tymczasowej Rady Narodowej do przestrzegania międzynarodowych praw humanitarnych w zakresie traktowania jeńców wojennych, tj. pozostałych wojsk i najemników Kaddafiego; wzywa Tymczasową Radę Narodową do natychmiastowego uwolnienia afrykańskich pracowników napływowych i czarnych Libijczyków, których arbitralnie zatrzymano, uważając ich za najemników Kaddafiego, oraz do postawienia przed niezależnym sądem sprawców zbrodni; wzywa Tymczasową Radę Narodową, aby zapewniła ochronę tysiącom migrantów z Afryki Subsaharyjskiej, którzy są narażeni na nękanie tylko z powodu koloru skóry, oraz aby zadbała o ochronę i ewakuację migrantów, którzy wciąż nie mogą wydostać się z ośrodków Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM), jak te w Sebsze lub w prowizorycznych obozach;

10. podkreśla, że to naród libijski wywołał rewolucję i prowadził dalsze działania; z tego względu UE oraz inne podmioty regionalne, jak np. Liga Arabska i Unia Afrykańska, muszą uczynić wszystko, co mogą, by pomóc Libii zbudować demokratyczne instytucje, zagwarantować rozbrojenie, demobilizację, odbudowę oraz reformę sektora bezpieczeństwa, w tym profesjonalne siły policyjne, przygotować wolne i sprawiedliwe wybory, stworzyć system sądownictwa oraz zapewnić rządy prawa i odpowiedzialne sprawowanie rządów; podkreśla, że ponieważ rola, jaką w tym procesie musi odegrać ONZ, jest niezastąpiona, PE oczekuje od wszystkich międzynarodowych podmiotów wspierania ONZ w tym przedsięwzięciu;

11. przyjmuje z zadowoleniem wszczęte przez Wielką Brytanię śledztwo w sprawie domniemanego przekazywania reżimowi Kaddafiego informacji wywiadowczych przez brytyjskie tajne służby; wzywa wszystkie zainteresowane państwa członkowskie, aby w ślad za tym przykładem wszczęły niezależne śledztwa w celu zbadania doniesień o współudziale niektórych europejskich tajnych służb w torturach, które to służby miałyby współpracować z reżimem Kaddafiego w ramach programu CIA dotyczącego przekazywania więźniów w trybie nadzwyczajnym;

12. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji

Europejskiej, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, parlamentom i rządom państw członkowskich, Libijskiej Tymczasowej Radzie Narodowej, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ, Lidze Arabskiej i Unii Afrykańskiej.